

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, N. Görlitz, P. López-Carceller, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a I. Martínez del Peral, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba pro nečinnost směřující k učení toho, že Evropský parlament a Evropská komise protiprávně opomenuly odpovědět na dopis žalobce ze dne 6. října 2009, návrh na vydání soudního příkazu a návrh na nařízení ochranných opatření.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Fernandu Marcelino Victoria Sánchezovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *O návrhu Ignacia Ruipérez Aguirrea a sdružení ATC Petition na vstup do řízení jako vedlejší účastníci řízení není třeba rozhodnout.*

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010, s. 58.

Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Maftah v. Komise

(Věc T-101/09)

(2011/C 13/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Elmabruk Maftah (Londýn, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, Barrister, a A. McMurdie, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení (ES) č. 1130/2008 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— uložit žalované, aby okamžitě vyškrtla žalobce z přílohy uvedeného nařízení, a

— uložit žalované nebo Radě Evropské unie, aby zaplatily, vedle vlastních nákladů, náklady vynaložené žalobcem a veškeré částky zaplacené z titulu nákladů na právní pomoci kanceláři Soudního dvora Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 v rozsahu, v němž je žalobcovy jméno uvedeno na seznamu osob a subjektů, vůči kterým byla zavedena některá omezující opatření.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje následující žalobní důvody:

Zprvce Komise žádným způsobem nezávisle nepřezkoumala zahrnutí žalobce do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002 (²), nebo nevyžadovala odůvodnění nebo důkazy pro takové zahrnutí.

Komise krom toho žalobci nejprve neposkytla žádné důvody a poté dostatečné důvody jeho zahrnutí do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002, čímž porušila jeho právo na účinnou právní obranu, právo hájit se sám a porušila jeho právo na vlastnictví zakotvené Evropskou úmluvou pro lidská práva.

Konečně trvalé zahrnování do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002 je nelogické, vzhledem k tomu, že (i) neexistovaly a neexistují dostupné důvody, které by splňovaly relevantní kritéria pro zahrnutí do uvedené přílohy; (ii) vláda Spojeného království zastává názor, že žalobce nadále nesplňuje relevantní kritéria, a (iii) rozsudek zvláštního soudu Spojeného království rozhodl, že Libyjská islámská bojová skupina se nepropojila se sítí Al-Kajdá nebo že jakákoliv osoba spojená s Libyjskou islámskou bojovou skupinou má násilnou povahu celosvětového džihádu sítě Al-Kajdá.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 ze dne 22. prosince 2008, kterým se po sto třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 345, s. 60)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Elost v. Komise

(Věc T-102/09)

(2011/C 13/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Abdelrazag Elost (Pinner, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, Barrister a A. McMurdie, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení (ES) č. 1130/2008 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— uložit žalované, aby okamžitě vyškrtla žalobce z přílohy uvedeného nařízení, a

— uložit žalované nebo Radě Evropské unie, aby zaplatily, vedle vlastních nákladů, náklady vynaložené žalobcem a veškeré částky zaplacené z titulu nákladů na právní pomoci kanceláři Soudního dvora Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 v rozsahu, v němž je žalobcovo jméno uvedeno na seznamu osob a subjektů, vůči kterým byla zavedena některá omezující opatření.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje následující žalobní důvody:

Zaprvé Komise žádným způsobem nezávisle nepřezkoumala zahrnutí žalobce do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002⁽²⁾, nebo nevyžadovala odůvodnění nebo důkazy pro takové zahrnutí.

Komise krom toho žalobci nejprve neposkytla žádné důvody a poté dostatečné důvody jeho zahrnutí do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002, čímž porušila jeho právo na účinnou právní obranu, právo hájit se sám a porušila jeho právo na vlastnictví zakotvené Evropskou úmluvou pro lidská práva.

Konečně trvalé zahrnování do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002 je nelogické, vzhledem k tomu, že (i) neexistovaly a neexistují dostupné důvody, které by splňovaly relevantní kritéria pro zahrnutí do uvedené přílohy; (ii) vláda Spojeného království zastává názor, že žalobce nadále nespĺňuje relevantní kritéria, a (iii) rozsudek zvláštního soudu Spojeného království rozhodl, že Libyjská islámská bojová skupina se nepropojila se sítí Al-Kajdá nebo že jakákoliv osoba spojená s Libyjskou islámskou bojovou skupinou má násilnou povahu celosvětového džihádu sítí Al-Kajdá.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 ze dne 22. prosince 2008, kterým se po sto třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 345, s. 60)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Žaloba podaná dne 11. října 2010 — Francie v. Komise

(Věc T-488/10)

(2011/C 13/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se dožaduje zrušení rozhodnutí Evropské komise K(2010) 5229 ze dne 28. července 2010 o částečném zrušení příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) na základě jednotného programového dokumentu cíle 1 pro strukturální pomoc Společenství v oblasti Martiniku ve Francii. Toto rozhodnutí zrušuje veškerou účast EFRR, která byla poskytnuta ve prospěch velkého projektu „Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers“ ve výši 12 460 000 eur.

Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší čtyři žalobní důvody.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky⁽¹⁾ tím, že se domnívala, že veřejné zakázky na dodávky, které byly uzavřeny pro obnovu a rozšíření „Club Méditerranée-Les Boucaniers“, představovaly veřejné zakázky na dodávky přímo subvencované ve výši přesahující 50 % veřejnými zadavateli. Tyto zakázky totiž byly subvencovány pouze do výše 29,92 % nákladů projektu. Daňové úlevy, které byly soukromým společnostem poskytnuty na základě jejich investic do projektu údajně nemohou představovat subvenci ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 93/37/EHS.

Ve svém druhém žalobním důvodu, který se dělí na dvě části, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 2 směrnice 93/37/EHS tím, že se domnívá, že veřejné zakázky na dodávky pro obnovu a rozšíření „Club Méditerranée-Les Boucaniers“ týkaly výstavby sportovních, rekreačních a volnočasových zařízení ve smyslu tohoto ustanovení.